

**Ομιλία Δημάρχου Λευκάδας, Κ. Δρακονταειδή,
στο Ετήσιο Τακτικό Συνέδριο της ΚΕΔΕ
7-9 Μαΐου 2015**

Αγαπητοί Συνάδελφοι,

Το συνέδριό μας διεξάγεται εν μέσω μιας πολύ δύσκολης περιόδου για τη χώρα, καθώς η σκληρή διαπραγμάτευση της κυβέρνησης με τους εταίρους- δανειστές έχει περάσει πια στην τελική ευθεία. Εν αναμονή, λοιπόν, των αποτελεσμάτων και υπό την αίρεση ενδεχομένως αυτών, καλούμαστε να εξετάσουμε τη θέση και τον ρόλο της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης, να επισημάνουμε παθολογίες και προβλήματα που χρονίζουν και να αναζητήσουμε την κοινή συνισταμένη των λύσεων που απαιτούνται.

Θα αρχίσω από το θέμα που μας απασχόλησε όλους το τελευταίο διάστημα και που δεν είναι άλλο από την **υποχρεωτική μεταφορά των ταμειακών διαθεσίμων**. Εισηγητικά σημειώνω ότι θα συνοψίσω τις σκέψεις μου αφού τα ζητήματα που θέλω να θίξω είναι πολλά και ο χρόνος λίγος, ενώ ήδη για το συγκεκριμένο έχουμε τοποθετηθεί όλοι ενώπιον των δημοτών μας.

Αναμφίβολα, δεν υπήρξε αιρετός εκπρόσωπος της Τ.Α. που να μην αιφνιδιάστηκε από την εν λόγω κυβερνητική απόφαση. Ωστόσο, τη βιαστική και άστοχη ενέργεια της κυβέρνησης να προχωρήσει χωρίς προηγούμενη διαβούλευση, νομοθετώντας μάλιστα με πράξη νομοθετικού περιεχομένου, ισορρόπησε σε σημαντικό βαθμό το γεγονός ότι την έφερε σε άμεσο χρόνο προς συζήτηση και προς επικύρωση στο Κοινοβούλιο. Καταλυτικής μάλιστα σημασίας ήταν η ψήφιση των τροπολογιών σύμφωνα με τις δεσμεύσεις που είχαμε δια στόματος του πρωθυπουργού. Όλοι γνωρίζουμε τη δύσκολη θέση στην οποία βρίσκεται η χώρα μας και όλοι γνωρίζουμε ότι για να πετύχει η κυβέρνηση το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα για την κοινωνία, τους εργαζόμενους και τους νέους, χρειάζεται ενότητα, κοινή προσπάθεια και αίσθημα αλληλεγγύης. Σε αυτό το πλαίσιο και με δεδομένες τις κυβερνητικές δεσμεύσεις για τον προσωρινό χαρακτήρα του μέτρου, την εξαίρεση των ανταποδοτικών και την εξασφάλιση της απρόσκοπτης λειτουργίας των Δήμων, πρέπει να

σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων και να στηρίξουμε στην πράξη την προσπάθεια να τελειώσει η εποχή των σκληρών μέτρων και της λιτότητας.

Άκουσα από εισηγητές ότι όλα καταστράφηκαν στη χώρα τους τελευταίους δύο μήνες. Άκουσα για διόγκωση της διαφθοράς τώρα, άκουσα για οπαδούς, για βιλαέτια, άκουσα να ανακαλύπτουν τώρα κάποιοι τη λιτότητα. Το 65% που χάσαμε από πόρους, τώρα έγινε; Άκουσα απόψεις για τη στήριξη που παρείχε η ΚΕΔΕ τα προηγούμενα χρόνια της εθνικής προσπάθειας. Σε ποια εθνική προσπάθεια αναφέρονται; Αυτή της διάλυσης των πάντων και πρωτίστως της Τ.Α.; Ερωτώ ευθέως: ποια ήταν η αντίσταση της ΚΕΔΕ πέρα από φραστικές «επαναστατικές» γυμναστικές όλα αυτά τα χρόνια όταν γύρω μας κατέρρεαν όλα; Και απαντώ: όταν μας διέλυαν η ΚΕΔΕ το μόνο που έκανε ήταν μνημόσυνο και μοίραζε κόλλυβα. Δεν μπορεί να ομνύουν ορισμένοι στην ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας και παράλληλα να ζητούν άνευ όρων άμεσο κλείσιμο των διαπραγματεύσεων. Αυτό θα σήμαινε συνέχιση της παράδοσης της χώρας και καινούριες περικοπές στην Τ.Α. Είναι μια μεγάλη αντίφαση. Και επειδή ορισμένοι αναφέρθηκαν στο θάνατο της Τ.Α. θέλω να επισημάνω ότι ο θάνατός της επέρχεται αργά αλλά σταθερά αν συνεχίσει με το ίδιο θεσμικό και πολιτικό πλαίσιο. Πρέπει λοιπόν να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων και να συμβάλουμε ώστε να σταθεί στα πόδια της η χώρα μας –γιατί η χώρα βρίσκεται σε πόλεμο. Γιατί για να υπάρχουν Δήμοι πρέπει να υπάρχει χώρα και αυτό το γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά. Στην κατεύθυνση αυτή θεωρώ θετικό και ως βάση για κοινό ψήφισμα αυτό της ΠΕΔΑτικής.

Προχωρώ γρήγορα στα επόμενα θέματα, επαναλαμβάνοντας ότι, λόγω του περιορισμού που επιβάλλει ο χρόνος, απλώς θα σκιαγραφήσω προβλήματα και προτεινόμενες λύσεις.

Έτσι δεν θέλω να επεκταθώ στα αδιέξοδα που αντιμετωπίζει σήμερα η Αυτοδιοίκηση, με τα οποία δίνουμε όλοι μας μάχη κάθε μέρα και τα ξέρουμε από πρώτο χέρι. Έπειτα από την επιβολή του “Καλλικράτη”, ο οποίος λειτούργησε αντικειμενικά ως όχημα για να περάσουν οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές στην Τ.Α., η απομύζηση των πόρων και η δραματική έλλειψη προσωπικού, ήρθαν να “κουμπώσουν” με τη μεταφορά πλήθους αρμοδιοτήτων. **Βρεθήκαμε σε Δήμους αχανείς που η έκτασή τους από μόνη της αναιρεί την έννοια της τοπικής εγγύτητας, να ψάχνουμε και να εφευρίσκουμε ισορροπίες τρόμου ανάμεσα στις πολλές και κοινωνικά κρίσιμες αρμοδιότητες και στην απουσία ανθρώπινου δυναμικού.** Και όλα αυτά σε ένα πλαίσιο λειτουργίας που ήταν ήδη ασφυκτικά γεμάτο από κακώς κείμενα.

Δυστυχώς, η ζωή ενός Δήμου αντανακλά τις παθογένειες που εμφανίζει συνολικά η λειτουργία του ελληνικού κράτους, αποτελώντας -ακριβώς λόγω αυτών των παθογενειών- μια μικρογραφία του. Οι “εστίες” όπου επωάζονται οι απωθητικές “αρχές” και “αξίες” της διαφθοράς, της διαπλοκής, των πελατειακών σχέσεων, δεν θα μπορούσαν παρά να ταλανίζουν και την Αυτοδιοίκηση. **Το χάος της πολυνομίας, η εκτεταμένη γραφειοκρατία, η σύγχυση αρμοδιοτήτων, -για να αναφέρω μόνο μερικά- δημιουργούν ένα εκρηκτικό μείγμα που εκτός από τα φαινόμενα μικρότερης ή μεγαλύτερης διαφθοράς, καθιστούν αδιανόητη την καθημερινότητα που αντιμετωπίζουμε ως υπηρέτες της Αυτοδιοίκησης, μετατρέποντας και την πιο απλή πρωτοβουλία σε έναν αγώνα δρόμου για την “κατάκτηση” χαρτιών, υπογραφών, αδειών κοκ.** Σε αυτό το ανορθόδοξο πλαίσιο που καλούμαστε να δράσουμε, δεν προκαλούνται μονάχα δραματικές χρονο-καθυστερήσεις, μα την ίδια στιγμή δεν εξασφαλίζεται καν η προστασία των συλλογικών συμφερόντων. Υποτίθεται για παράδειγμα ότι η έκδοση περιβαλλοντικών όρων για την υλοποίηση ενός έργου υπάρχει για την προστασία του περιβάλλοντος και φυσικά της κοινωνίας της ίδιας. Ωστόσο αντί για αυτό, εντέλει “προστατεύεται” η γραφειοκρατία και η ατέρμονη αλληλογραφία μεταξύ υπηρεσιών...

Καθώς όλα αυτά δεν είναι προβλήματα που αντιμετωπίζουμε απλώς εμείς ως αιρετοί, αλλά έχουν άμεση αντανάκλαση στην καθημερινότητα των δημοτών μας, στους πολίτες δηλαδή ολόκληρης της χώρας, πρέπει να προχωρήσουν άμεσα -και τονίζω το άμεσα- αλλαγές μικρότερης ή μεγαλύτερης έκτασης που θα βάζουν σε μια τάξη το χάος.

Πρέπει η κεντρική διοίκηση, σε συνεννόηση με τα όργανα της Τ.Α. να κινηθεί γρήγορα προς την κατεύθυνση της Αποκέντρωσης και να προσδιορίσει με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη σαφήνεια τις αρμοδιότητες κάθε επιπέδου Διοίκησης. Επιτρέψτε μου εδώ ορισμένες επισημάνσεις. Πέρα από τη **σαφήνεια στο διαχωρισμό των αρμοδιοτήτων, εξαιρετικά κρίσιμο είναι να επιτύχουμε και τη σταθερότητα αυτών.** Δεν μπορεί με την έκδοση μιας υπουργικής απόφασης να αναιρείται το υφιστάμενο πλαίσιο και να τρέχουμε από την αρχή. **Οι αποκλειστικές αρμοδιότητες που αφορούν την Αυτοδιοίκηση πρέπει να ορισθούν με τρόπο σαφή και έπειτα πάντα από διάλογο και συνεννόηση και κατόπιν να κατοχυρωθούν με τρόπο αδιαμφισβήτητο.** Να φτιάξουμε με άλλα λόγια υγιείς βάσεις τις οποίες δεν θα αναιρούμε κάθε τρεις και λίγο, αντίθετα πάνω σε αυτές θα οικοδομήσουμε μια νέα λειτουργική, αποτελεσματική και κοινωνικά χρήσιμη Αυτοδιοίκηση.

Για να γίνουν όμως όλα αυτά, πρώτο βήμα δεν μπορεί παρά να είναι η επίσπευση της **κατάργησης των αποκεντρωμένων διοικήσεων**. Αν η εικόνα της Αυτοδιοίκησης ως μικρογραφίας του κεντρικού κράτους θέλουμε να αποτελέσει εικόνα από το παρελθόν, αν θέλουμε να πετύχουμε την οικοδόμηση μια διακριτής δομής με το αυτοδιοίκητο να αποτελεί την ουσία και όχι τον τίτλο της, τότε πρέπει να τελειώνουμε με την ιδιότυπη επιτήρηση που επέβαλαν οι προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις. **Οι αποκεντρωμένες διοικήσεις δεν αποτελούν παρά έναν ακόμη γραφειοκρατικό μηχανισμό, λες και είχαμε έλλειψη από τέτοιους!**, που δημιουργεί προσκόμματα στην καθημερινότητα, αλλά και στον αναπτυξιακό σχεδιασμό κάθε περιοχής και που θέτει την Αυτοδιοίκηση υπό την κηδεμονία της κεντρικής διοίκησης. Πρέπει γρήγορα να αποτελέσουν παρελθόν και σε αυτό το σημείο η ΚΕΔΕ οφείλει να αναλάβει πρωτοβουλίες. Θεωρώ θετικό βήμα τη χθεσινή τοποθέτηση του υπουργού Εσωτερικών για τους Γ.Γ. Αποκεντρωμένης και τον έλεγχο νομιμότητας και όχι σκοπιμότητας. Απαιτούνται όμως άλματα και όχι βήματα.

Από εκεί και πέρα, το βασικό αίτημα, τόσο αυτονόητο που τείνει να γίνει περιττή η αναφορά του, δεν είναι άλλο από την **αντιστοίχηση αρμοδιοτήτων και πόρων**. Πρέπει να διασφαλιστεί η τήρηση επί της ουσίας του ίδιου του Συντάγματος και πριν τη μεταβίβαση αρμοδιοτήτων να προηγείται η μεταφορά των απαιτούμενων χρηματοδοτικών πόρων. Και επειδή εκτός από πόρους, απαιτούνται και άνθρωποι, εξίσου κρίσιμο είναι **να αρθεί άμεσα η απαγόρευση πρόσληψης προσωπικού, με πρώτη προτεραιότητα να καλυφθούν τα κενά στις κοινωνικές δομές** για να επιτελέσουν πράγματι οι Δήμοι το έργο τους. Πρέπει δε να **επισπεύσει η κυβέρνηση, μετά και από την ψήφιση του σχετικού νόμου, την επαναφορά των σχολικών φυλάκων και της Δημοτικής Αστυνομίας**, η απουσία της οποίας έχει κυριολεκτικά δέσει τα χέρια των Δήμων που εξαναγκάζονται να λαμβάνουν αποφάσεις σε μια σειρά από κρίσιμους τομείς, όπως πρόσφατα πράξαμε στη Λευκάδα καταρτώντας κανονισμό για τους κοινόχρηστους χώρους, τον οποίο ωστόσο δεν έχουμε τα μέσα για να τον εφαρμόσουμε στην πράξη!

Επιτρέψτε μου να συνεχίσω με μια σύντομη αναφορά σε ένα πολύτιμο χρηματοδοτικό εργαλείο που η χρήση του οφείλει να μας απασχολήσει. Αναφέρομαι βεβαίως **στο ΣΕΣ, στο νέο ΕΣΠΑ**. Αναφέρομαι σε αυτό γιατί συνδέεται άμεσα με πολύ σημαντικά έργα και δράσεις που θέλουμε να υλοποιήσουμε το επόμενο διάστημα και τα οποία πρέπει να στηριχθούν τόσο σε επίπεδο σχεδιασμού, όσο και σε επίπεδο χρηματοδότησης. Οφείλει η ΚΕΔΕ, οφείλουμε ως Δήμοι να διεκδικήσουμε την εξασφάλισή μας ως τελικοί δικαιούχοι.

Την ίδια ώρα όμως **πρέπει να διεκδικήσουμε την ουσιαστική υποστήριξη και την πραγματική ισορροπία στις χρηματοδοτήσεις.** Ο αποκλειστικός τρόπος χρηματοδότησης μέσω ανταγωνιστικών προσκλήσεων που εντέλει αφορούν μόνο τα λεγόμενα ώριμα έργα, στην πράξη έχει αποδείξει ότι οδηγεί πάρα πολύ συχνά σε παρεμβάσεις αποσπασματικές που χάνουν το νόημά τους. Με άλλα λόγια, δεν μπορεί να κυνηγάμε ως Δήμοι την οποιαδήποτε χρηματοδότηση για το οποιοδήποτε έργο και πάλι μέσα από ανορθόδοξες και γραφειοκρατικές διαδικασίες που αφήνουν ανοιχτό πεδίο για διαπλοκή και ρουσφέτια υπουργών- βουλευτών στις Περιφέρειές τους. **Πρέπει να δούμε και να διεκδικήσουμε μια νέα φιλοσοφία στο ΣΕΣ και να προωθήσουμε όσο γίνεται περισσότερο την υλοποίηση οριζόντιων δράσεων. Να μην ανταγωνίζεται ο ένας Δήμος τον άλλον για μια πρόσκληση που καλά καλά δεν ξέρουμε αν τελικά απαντά σε πραγματικά προβλήματα των δημοτών μας.** Για να κλείσω το κεφάλαιο ΕΣΠΑ, να πω ότι πρέπει να απαιτήσουμε από την κεντρική διοίκηση την με οργανωμένο τρόπο παροχή τεχνικής βοήθειας και υποστήριξης στην κατάθεση φακέλου, μέχρι την ολοκλήρωση και παραλαβή του κάθε έργου. Στόχος να πετύχουμε την ουσιαστική απορροφητικότητα, την ποιότητα του έργου που εκτελείται και την συνδρομή σε μια σειρά από προβλήματα που ανακύπτουν, προβλήματα νομικά, προβλήματα υλοποίησης (πχ αρχαιολογία, πτώχευση εργολάβου, έκτακτα τεχνικά) κοκ. Το ακριβώς αντίθετο δηλαδή από ό,τι συμβαίνει μέχρι σήμερα που αντιμετωπίζουμε το άκρο άωπο της γραφειοκρατίας και που η κεντρική διοίκηση αντί για υποστήριξη στην υλοποίηση ενός έργου, γίνεται ένας ακόμη βραχνάς...

Κλείνω την ομιλία μου επιμένοντας στην ανάγκη υποστήριξης των Δήμων, θέτοντάς την σε ένα ευρύτερο πια πλαίσιο. Αγαπητοί συνάδελφοι δεν μπορεί να ανακαλύπτουμε κάθε φορά την Αμερική. Υπάρχει τεχνογνωσία που πρέπει να διαχέεται στους Δήμους, εμπειρία και γνώση που δεν μπορεί να χάνεται. **Έχουμε ανάγκη από μια νέα ΕΕΤΑΑ, από μια νέα δομή στην υπηρεσία της Αυτοδιοίκησης που θα στέκεται αρωγός σε θέματα ανάπτυξης, στρατηγικού σχεδιασμού και επενδύσεων με εξειδικευμένες συμβουλές στην αναζήτηση χρηματοδοτικών προγραμμάτων.** Όπως επίσης, θα συμβάλει στην εύρεση των κατάλληλων λύσεων σε προβλήματα οργανωτικά (π.χ. αναθεώρηση ΟΕΥ), λειτουργικά και καθημερινότητας. Φανταστείτε μέσα από μια τέτοια δομή πόσο πιο εύκολη θα γινόταν η διαδημοτική συνεργασία, τόσο αναγκαία για την αντιμετώπιση κοινών προβλημάτων και την εξασφάλιση σημαντικών χρηματοδοτήσεων.

Με την ελπίδα ότι το Συνέδριό μας θα συμβάλει ώστε να περάσουν οι Δήμοι σε μια νέα

εποχή, σας ευχαριστώ και σας χαιρετώ.

**Χαλκιδική,
Παρασκευή, 8 Μαΐου 2015**